

Bruksela, 15 września 2025 r.
(OR. en)

12790/25

LIMITE

CLIMA 335
ENV 830
ENER 440
COMPET 863
IND 346
MI 645
CODEC 1253

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2025/0524 (COD)

NOTA

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającego rozporządzenie (UE) 2021/1119 w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej – Sprawozdanie z postępu prac – Debata orientacyjna

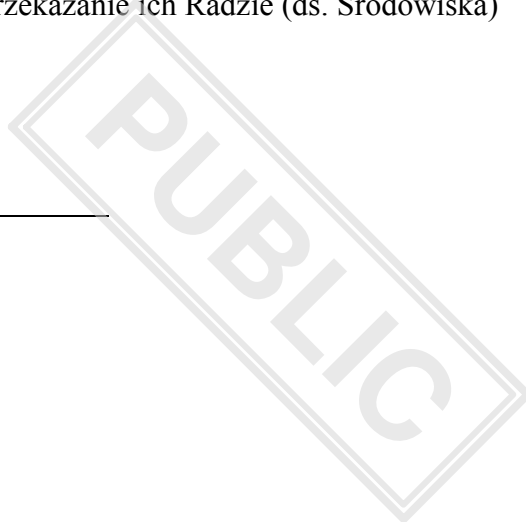
Delegacje otrzymują w załączniku:

- Sprawozdanie z postępu prac nad wyżej wymienionym wnioskiem, które ma zostać przedstawione na posiedzeniu Rady (ds. Środowiska) w dniu 18 września 2025 r.

Sprawozdanie to zostało sporządzone pod kierunkiem prezydencji i nie przesądza o konkretnych kwestiach stanowiących przedmiot zainteresowania poszczególnych delegacji lub o ich dalszych uwagach. Przedstawia ono postępy prac przeprowadzonych przez organy przygotowawcze Rady oraz wyniki dotychczasowej analizy wyżej wymienionego wniosku.

- Pytania przygotowane przez prezydencję na podstawie sprawozdania z postępu prac, które ukierunkują debatę orientacyjną ministrów na posiedzeniu Rady ds. Środowiska.

Komitet Stałych Przedstawicieli jest proszony o zapoznanie się ze sprawozdaniem z postępu prac i pytaniami przygotowanymi przez prezydencję oraz o przekazanie ich Radzie (ds. Środowiska) z myślą o posiedzeniu w dniu 18 września.

**Informacje przekazane przez prezydencję na temat postępów w analizie wniosku
zmieniającego Europejskie prawo o klimacie**

I. KONTEKST

UE wyznaczyła cele klimatyczne na lata 2030 i 2050 w rozporządzeniu (UE) 2021/1119 w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej („Europejskie prawo o klimacie”)¹. Art. 4 ust. 3 Europejskiego prawa o klimacie zawiera wymóg dotyczący ustalenia pośredniego celu klimatycznego na 2040 r. z myślą o osiągnięciu celu neutralności klimatycznej.

W dniu 6 lutego 2024 r. Komisja opublikowała komunikat pt. „Zabezpieczenie naszej przyszłości – Cel klimatyczny na 2040 r. i droga ku neutralności klimatycznej do 2050 r. jako fundamenty zrównoważonego, sprawiedliwego i dostatniego społeczeństwa”². Uwzględniając opinię naukową Europejskiego Naukowego Komitetu Doradczego ds. Zmiany Klimatu i w oparciu o szczegółową ocenę skutków oraz sprawozdanie w sprawie budżetu emisji dwutlenku węgla, w komunikacie jako cel na 2040 r. zalecono redukcję emisji gazów cieplarnianych netto o 90 % w porównaniu z poziomami z 1990 r.

W dniu 2 lipca 2025 r. Komisja opublikowała wniosek³ dotyczący zmiany Europejskiego prawa o klimacie poprzez uwzględnienie w nim wspomnianego wyżej celu 90 %, a także zmian w wykazie elementów zawartym w art. 4 obowiązującego rozporządzenia, z uwzględnieniem trzech rodzajów elastyczności, które mają pomóc w osiągnięciu celu UE. Komisja zapewni, by elementy te zostały odpowiednio odzwierciedlone w przyszłych wnioskach ustawodawczych dotyczących ram polityki klimatycznej na okres po 2030 r. Ponadto zgodnie z wnioskiem Komisja dąży do przyspieszenia wdrażania i wzmocnienia ram wspomagających, aby stworzyć warunki wspierające europejski przemysł i obywateli w okresie transformacji.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 („Europejskie prawo o klimacie”), Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1.

² Dok. 6291/24.

³ Dok. 11184/25 + ADD 1.

Komisja przedstawiła swój wniosek Komitetowi Stałych Przedstawicieli w dniu 2 lipca 2025 r.

W Parlamencie Europejskim na sprawozdawcę wniosku w imieniu Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Klimatu i Bezpieczeństwa Żywności (ENVI) wyznaczony został Ondřej KNOTEK (PřE, CZ). Głosowanie w komisji ENVI zaplanowano na 23 września, a głosowanie na posiedzeniu plenarnym w dniach 6–9 października.

Zwrócono się o opinię do Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i do Komitetu Regionów.

II. AKTUALNA SYTUACJA

Grupa Robocza ds. Środowiska analizowała wniosek podczas obrad w dniach 3, 7, 14 i 22 lipca oraz 2 września 2025 r. Poczyniono znaczne postępy w dyskusjach opierających się na dwóch kolejnych tekstach kompromisowych prezydencji, które omawiano na posiedzeniach Grupy Roboczej ds. Środowiska odpowiednio w dniach 22 lipca i 2 września⁴.

W dniu 16 lipca w oparciu o trzy pytania przewodnie Coreper przedstawił wytyczne dotyczące dalszych prac⁵. W dniu 12 września 2025 r. Coreper przeanalizował kompromisowy tekst prezydencji pod kątem dyskusji i porozumienia w sprawie podejścia ogólnego na posiedzeniu Rady (ds. Środowiska) w dniu 18 września.

Dyskusja na forum Coreperu w dniu 12 września pokazała, że delegacje uznały dotychczasowe postępy i że najnowsze propozycje kompromisowe zostały ogólnie dobrze przyjęte. Kilka delegacji poparło cel prezydencji, jakim jest wypracowanie podejścia ogólnego w sprawie wniosku Komisji na posiedzeniu Rady ds. Środowiska w dniu 18 września. Szereg innych delegacji wskazało jednak, że zanim będą mogły zająć stanowisko w sprawie wniosku, potrzebne są dalsze dyskusje, a także ewentualne wytyczne Rady Europejskiej. W związku z tym prezydencja stwierdziła, że dążenie do wypracowania podejścia ogólnego na posiedzeniu Rady ds. Środowiska w dniu 18 września byłoby nierealistyczne. Zamiast tego prezydencja obrała na to posiedzenie cel, którym jest przedstawienie sprawozdania z postępu prac i zaproszenie ministrów do udziału w debacie orientacyjnej, by dostarczyć dalszych wskazówek pod kątem przyszłych prac, w tym dalszych dyskusji na temat tekstu rozporządzenia.

⁴ Dok. 11685/25 i 11685/1/25 REV 1.

⁵ Dok. 11325/25.

III. POSTĘPY W DYSKUSJACH

Poczyniono postępy w odniesieniu do wielu części wniosku m.in. dzięki lepszemu zrozumieniu i wyjaśnieniu proponowanej elastyczności, a także dzięki zmianie tekstu w celu wzmocnienia wielu innych elementów wymienionych w art. 4 ust. 5. Prezydencja uważa, że jeśli chodzi o te kwestie, jej najnowszy kompromisowy tekst zapewnia właściwą równowagę między stanowiskami państw członkowskich.

Prezydencja zauważyła, że co do zasady trzy rodzaje elastyczności zaproponowane przez Komisję (art. 4 ust. 5 lit. a)–c)) cieszą się szerokim poparciem ze strony państw członkowskich, chociaż delegacje nadal mają rozbieżne opinie na temat niektórych kwestii. Te rodzaje elastyczności polegają na ograniczonym wykorzystaniu międzynarodowych jednostek emisji na mocy art. 6 porozumienia paryskiego, zwiększonej elastyczności między sektorami i w ich obrębie w ramach na okres po 2030 r., a także na włączeniu trwałego pochłaniania w Unii do EU ETS. Prezydencja wprowadziła w tych obszarach zmiany do tekstu, tak by zapewnić większą jasność co do zamierzonego wykorzystania takiej elastyczności, m.in. uwzględniając jej przykłady w motywach i wyraźnie zaznaczając, że międzynarodowe jednostki emisji nie powinny być wykorzystywane w kontekście przestrzegania zasad EU ETS.

Podczas negocjacji prezydencja wprowadziła tekst służący wzmocnieniu części wniosku Komisji w odniesieniu, na przykład, do uznawania krajowych uwarunkowań i specyfiki państw członkowskich (w tym wysp i regionów najbardziej oddalonych), potrzeby zapewnienia sprawiedliwej transformacji, planowanego przeglądu trajektorii EU ETS, aby uwzględnić cel uzgodniony na 2040 r., a także specyfiki sektora użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa (LULUCF) i sektora rolnego. Zmiany wprowadzone do wniosku Komisji wzmacniają również tekst dotyczący potrzeby uwzględnienia skutków społecznych, gospodarczych i środowiskowych we wszystkich państwach członkowskich, potrzeby zapewnienia konkurencyjności europejskiego przemysłu i przeciwdziałania ryzyku ucieczki emisji, a także zapewnienia wsparcia dla innowacji i dostępu do innowacyjnych technologii we wszystkich państwach członkowskich.

Jeżeli chodzi o przyszłe oceny skutków ram na okres po 2030 r., delegacje proponowały, by do wykazu punktów, które Komisja ma przeanalizować, dodać m.in. sytuację geopolityczną, wpływ na energochłonne gałęzie przemysłu oraz na koszty energii, a także potrzeby inwestycyjne we wszystkich państwach członkowskich.

Prezydencja zaproponowała również włączenie nowych przepisów w celu wzmocnienia istniejącej klauzuli przeglądowej (art. 11) Europejskiego prawa o klimacie poprzez dodanie – jako nowych elementów, które Komisja musi uwzględniać w swoich regularnych sprawozdaniach – konkurencyjności europejskiego przemysłu, postępu technologicznego i wdrażania innowacyjnych technologii we wszystkich państwach członkowskich i sektorach. W art. 11 wyjaśniono, że sprawozdaniu, o którym mowa w tym artykule, mogą towarzyszyć wnioski w sprawie dodatkowych środków służących wzmocnieniu inicjatyw dotyczących ram wspomagających, oprócz istniejącej już możliwości zmiany samego prawa o klimacie.

Dla wielu państw członkowskich zasadnicze znaczenie mają ramy wspomagające osiągnięcie proponowanego celu na 2040 r. Oprócz kluczowego czynnika wspomagającego, jakim jest wdrożenie ram prawnych na 2030 r., ramy wspomagające będą m.in. wspierać konkurencyjność europejskiego przemysłu, sprawiedliwą transformację i równe warunki działania z partnerami międzynarodowymi, a także zapewniać finansowanie czystej transformacji. Wiele z tych inicjatyw nie wchodzi w zakres Europejskiego prawa o klimacie i jest – lub będzie – omawiane przez inne składy Rady. Delegacje otrzymały jednak wyczerpujące informacje na temat bieżących i przyszłych inicjatyw, a prezydencja, uznając ich znaczenie, uwzględniła w motywach merytoryczne odniesienia do kilku istotnych inicjatyw, w tym do Paktu dla czystego przemysłu, Banku Dekarbonizacji Przemysłu i mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (CBAM).

Prezydencja uważa, że kompromisowy tekst Europejskiego prawa o klimacie przedłożony Coreperowi w dniu 12 września był dobrze wyważony, a jednocześnie przyznaje, że pewne kwestie pozostają nierozstrzygnięte. Delegacje mają rozbieżne poglądy na temat tego, w jaki sposób międzynarodowe jednostki emisji przyczyniłyby się do osiągnięcia założonego celu. W odniesieniu do innych delikatnych kwestii, takich jak rozbieżne poglądy na temat racjonalności pod względem kosztów i solidarności, roli różnych źródeł energii w transformacji oraz potrzeby dodatkowego uznania niepewności co do naturalnych pochłaniaczy, prezydencja uważa, że zmiany we wniosku Komisji zapewniają właściwą równowagę między różnymi stanowiskami państw członkowskich – jednocześnie przyznaje, że konieczne mogą być dalsze prace.

Załączony tekst odzwierciedla najnowsze kompromisowe propozycje prezydencji, które zostały omówione na forum Coreperu w dniu 12 września 2025 r., oraz dodatkowo – niewielką liczbę dalszych sugestii prezydencji wynikających z dyskusji i pisemnych uwag otrzymanych od delegacji na forum Coreperu. Dotyczą one szacowanego poziomu pochłaniania netto na poziomie Unii w odniesieniu do celów określonych w klauzuli przeglądowej (art. 11) oraz tego, że w przyszłych ocenach skutków Komisja powinna przeanalizować wzajemne powiązania z polityką obrony i bezpieczeństwa (motyw 8). Nowe propozycje zaznaczono **wytłuszczeniem i podkreśleniem**. Wcześniejsze zmiany do wniosku Komisji zostały podkreślone, a skreślenia oznaczone znakiem [...].

Załączony tekst nie został uzgodniony, ale służy temu, by przekazać informacje na temat aktualnej sytuacji. Jest też podstawą do dalszych dyskusji na forum organów przygotowawczych Rady.

IV. PYTANIA DO DYSKUSJI

Przewiduje się, że Rada ds. Środowiska będzie musiała powrócić do wniosku dotyczącego zmiany Europejskiego prawa o klimacie po posiedzeniu Rady Europejskiej w celu podjęcia decyzji.

W związku z tym ministrowie są proszeni o ocenę postępów i przedstawienie wskazówek co do dalszych działań m.in. w następujących kwestiach:

- *Rola międzynarodowych jednostek emisji z myślą o osiągnięciu celu na 2040 r.*
- *Przyszła rola naturalnych pochłaniaczy*
- *Inne elementy ram na okres po 2030 r., w odniesieniu do których chcieliby Państwo przedstawić dodatkowe wytyczne.*

Wniosek

**ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
zmieniające rozporządzenie (UE) 2021/1119 w sprawie ustanowienia ram na potrzeby
osiągnięcia neutralności klimatycznej**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Pierwszy globalny przegląd³ przeprowadzony na mocy porozumienia paryskiego⁴ i zakończony na konferencji ONZ w sprawie zmiany klimatu pod koniec 2023 r. wykazał, że choć strony wdrażają coraz skuteczniejszą politykę klimatyczną, to należy pilnie podjąć dodatkowe działania, aby świat mógł w pełni osiągnąć cele porozumienia paryskiego.
- (2) Przyjmując rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119⁵, Unia prawnie zobowiązała się do osiągnięcia neutralności klimatycznej w całej gospodarce do 2050 r., czyli do redukcji do zera emisji gazów cieplarnianych netto do tego czasu, a następnie do osiągnięcia ujemnych emisji. W rozporządzeniu tym ustanowiono również wiążący pośredni cel klimatyczny Unii na 2030 r. i [...] [...] wprowadzono wymóg wyznaczenia ogólnounijnego pośredniego celu klimatycznego na 2040 r.
- (3) Uwzględniając opinię naukową Europejskiego Naukowego Komitetu Doradczego ds. Zmiany Klimatu (Komitet Doradczy) i w oparciu o szczegółową ocenę skutków, Komisja w komunikacie z 6 lutego 2024 r. „Zabezpieczenie naszej przyszłości – Cel klimatyczny na 2040 r. i droga ku neutralności klimatycznej do 2050 r. jako fundamenty zrównoważonego, sprawiedliwego i dostatniego społeczeństwa”⁶ przedstawiła zalecenie dotyczące docelowego poziomu redukcji emisji gazów cieplarnianych netto do 2040 r., który ma wynieść 90 % w porównaniu z poziomami z 1990 r.

³ Decyzja 1/CMA.5.

⁴ Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie), Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj>.

⁶ COM(2024) 63 final.

- (4) Wyznaczając unijny cel klimatyczny na 2040 r., Komisja wzięła pod uwagę: najlepsze i najnowsze dostępne dowody naukowe, w tym najnowsze sprawozdania Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) i komitetu doradczego; skutki społeczne, gospodarcze i środowiskowe, w tym koszty zaniechania działań; potrzeby zapewnienia wszystkim sprawiedliwej i uczciwej społecznie transformacji; racjonalność pod względem kosztów i efektywność gospodarczą; konkurencyjność unijnej gospodarki, w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw oraz sektorów najbardziej narażonych na ucieczkę emisji; najlepszych dostępnych, racjonalnych pod względem kosztów, bezpiecznych i skalowalnych technologii; efektywność energetyczną z uwzględnieniem zasady „efektywność energetyczna przede wszystkim” [...], przystępność cenową energii i bezpieczeństwo dostaw dla wszystkich państw członkowskich; uczciwości i solidarności pomiędzy państwami członkowskimi i wewnątrz nich; potrzeby zapewnienia skuteczności środowiskowej i rozwoju w czasie; potrzebę utrzymania i wzmocnienia naturalnych pochłaniaczy oraz zarządzania nimi w perspektywie długoterminowej oraz potrzebę ochrony i odbudowy różnorodności biologicznej, w tym w środowisku morskim; potrzeby i możliwości inwestycyjne; zmiany sytuacji międzynarodowej i działania podejmowane na rzecz realizacji celów długoterminowych porozumienia paryskiego i ostatecznego celu Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC); dostępne informacje na temat przewidywanego orientacyjnego budżetu emisyjnego Unii na lata 2030–2050.
- (5) Do osiągnięcia celu klimatycznego na 2040 r. kluczowe jest m.in.: pełne wdrożenie uzgodnionych ram politycznych na 2030 r.; zapewnienie i udzielanie wsparcia, aby wzmacniać i chronić konkurencyjność i odporność przemysłu europejskiego; zapewnianie zrównoważonych systemów żywnościowych, odporności społeczności wiejskich oraz bezpieczeństwa żywnościowego za pośrednictwem zrównoważonego i solidnego europejskiego sektora rolnictwa; zadbanie o ścieżki transformacji oparte na najlepszych dostępnych, racjonalnych pod względem kosztów, bezpiecznych i skalowalnych technologiach; większe skupienie na sprawiedliwej transformacji w regionach, [...] sektorach i gospodarstwach domowych znajdujących się w trudnej sytuacji – na przykład dzięki wsparciu ze Społecznego Funduszu Klimatycznego – tak by nikogo nie pozostawiać samemu sobie w transformacji w kierunku neutralności klimatycznej. Ponadto kluczowe znaczenie ma zapewnienie uczciwej konkurencji z partnerami międzynarodowymi; przeprowadzenie dekarbonizacji systemu energetycznego przy zastosowaniu neutralnego pod względem technologicznym podejścia obejmującego wszystkie bezemisyjne i niskoemisyjne rozwiązania energetyczne (w tym odnawialne źródła energii, energię jądrową, efektywność energetyczną, magazynowanie, wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla, wychwytywanie i utylizację dwutlenku węgla, usuwanie dwutlenku węgla, energię geotermalną i hydroenergię, zrównoważoną bioenergię oraz wszystkie inne obecne i przyszłe technologie neutralne emisyjnie); zmniejszenie zależności od przywozu oraz zorganizowanie dialogu strategicznego z odpowiednimi sektorami, w tym sektorem przemysłu i transportu, na temat ram na okres po 2030 r.

- (5a) Aby zapewnić racjonalną pod względem kosztów, sprawiedliwą i zrównoważoną społecznie transformację w kierunku neutralności klimatycznej, jednym z kluczowych strategicznych czynników wspomagających czystą transformację [...] będą inwestycje zarówno sektora prywatnego jak i publicznego, w tym za pośrednictwem finansowania unijnego, na przykład poprzez przyspieszenie wprowadzenia i komercjalizacji innowacyjnych technologii, wspieranie dostępu do dekarbonizacji przemysłu, produkcję czystych technologii oraz modernizację systemów energetycznych. [...] Pakt dla czystego przemysłu [...] stwarza warunki dla skutecznej transformacji, koncentrując się zarówno na dekarbonizacji, jak i na odrodzeniu przemysłu[...] oraz mechanizmy wsparcia dla europejskiego przemysłu, w tym Bank Dekarbonizacji Przemysłu oraz nowe uproszczone ramy pomocy państwa [...].
- (5b) Pakt dla czystego przemysłu [...] koncentruje się również na lepszym dostępie do finansowania publicznego i prywatnego, zintegrowanym i wzajemnie połączonym unijnym rynku energii zapewniającym bezpieczeństwo energetyczne, promowaniu gospodarki o obiegu zamkniętym, globalnych równych warunkach działania, w tym poprzez skuteczne wdrażanie i rozszerzenie mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ o towary sektora downstream, wprowadzenie środków przeciwdziałających obchodzeniu przepisów oraz działania na rzecz zajęcia się kwestią ucieczki emisji w przypadku wywozu, a także na jasnych warunkach podstawowych, [...] takich jak usprawnione wydawanie pozwoleń oraz upowszechnianie i zwiększanie skali czystych technologii, tak by wzmocnić konkurencyjność przemysłową i innowacje w UE, przy uwzględnieniu zmieniającej się sytuacji geopolitycznej.
- (6) Aby osiągnąć neutralność klimatyczną do 2050 r., należy do 2040 r. zredukować emisje gazów cieplarnianych i zwiększyć pochłanianie, tak aby do 2040 r. poziom emisji gazów cieplarnianych netto, to znaczy emisji po odliczeniu pochłaniania, został zredukowany w całej gospodarce o 90 % w porównaniu z poziomami z 1990 r.

- (7) Priorytetowo należy potraktować działania na rzecz redukcji emisji gazów cieplarnianych w Unii, uzupełniając je działaniami zwiększającymi pochłanianie, opierającymi się zarówno na rozwiązaniach naturalnych, jak i technologicznych. [...] Przy opracowywaniu pakietu strategii politycznych na okres po 2030 r. należy zwrócić szczególną uwagę na wkład redukcji emisji brutto w stosunku do pochłaniania naturalnego i technologicznego. Należy uwzględnić właściwości [...] naturalnego pochłaniania, takie jak struktura wiekowa lasów, proporcjonalny udział gleb organicznych, naturalna zmienność oraz niepewność związana ze skutkami zmiany klimatu [...], ze zjawiskami katastrofalnymi oraz ze zmianami w metodologii [...]. Pochłanianie naturalne [...] i przemysłowe usuwanie będą odgrywały coraz większą rolę w gospodarce Unii w najbliższych dziesięcioleciach ze względu na konieczność zrównoważenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych najpóźniej do 2050 r., a następnie osiągnięcia ujemnych emisji. W kontekście przeglądu dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁷ w 2026 r., w którym Komisja zamierza uwzględnić objęcie unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji [...] („EU ETS”) trwałego pochłaniania dwutlenku węgla w Unii w celu kompensowania pozostałych, trudnych do zredukowania emisji [...]. Sektor użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa ma do odegrania kluczową rolę w zakresie zrównoważonej biogospodarki o obiegu zamkniętym i ma potencjał zapewnienia długoterminowych klimatycznych i środowiskowych korzyści, przyczyniając się do czystej transformacji unijnej gospodarki oraz ograniczenia zależności poprzez zastąpienie surowców opartych na paliwach kopalnych.

⁷ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj>).

- (7a) Niektóre wspomagające strategie polityczne już wdrożono i ich wpływ jest widoczny, nie dotyczy to jednak wszystkich przypadków. Komisja powinna kontynuować [...] wzmacnianie inicjatyw dotyczących [...] ram wspomagających oraz dążyć do [...] przyspieszenia ich przyjęcia, aby zapewnić istnienie warunków, które pozwolą wspierać europejski przemysł i obywateli w całym okresie transformacji, przy pełnym poszanowaniu prawa unijnego.
- (8) Unia dysponuje ramami regulacyjnymi, które umożliwią realizację celu klimatycznego na 2030 r. W skład prawodawstwa wdrażającego ten cel wchodzi m.in.: dyrektywa 2003/87/WE, w której ustanawia się EU ETS; rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842⁸, na podstawie którego wprowadzono krajowe cele w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 r.; oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841⁹ ustanawiające cele w zakresie pochłaniania dwutlenku węgla netto dla sektora użytkowania gruntów. Komisja powinna ocenić, w jaki sposób należałoby zmienić stosowne unijne przepisy, aby osiągnąć cel klimatyczny na 2040 r. Opracowując [...] ramy na okres po 2030 r. Komisja powinna przygotować szczegółowe oceny skutków, uwzględniając przy tym swoją analizę zintegrowanych krajowych planów działania w dziedzinie energii i klimatu, sytuację geopolityczną, w tym w odniesieniu do wzajemnych powiązań między polityką klimatyczną a polityką w zakresie bezpieczeństwa i obrony, wpływ na konkurencyjność, [...] na małe i średnie przedsiębiorstwa oraz na energochłonne gałęzie przemysłu, a także wpływ na koszty energii i potrzeby inwestycyjne we wszystkich państwach członkowskich; powinna także rozważyć podjęcie niezbędnych środków, w tym, w stosownych przypadkach, przedłożenie wniosków ustawodawczych.

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 26, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/842/oj>).

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 oraz decyzję nr 529/2013/UE (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/841/oj>).

- (8a) Należy odpowiednio przeanalizować szereg elementów, które ułatwią osiągnięcie celu klimatycznego na 2040 r., w tym: [...] potencjalny ograniczony wkład wysokiej jakości międzynarodowych jednostek emisji na mocy art. 6 porozumienia paryskiego w osiągnięciu celu klimatycznego na 2040 r. w [drugiej połowie dekady] dekadzie 2030–2040, zgodnie z zasadami rozliczania określonymi w porozumieniu paryskim; rolę, jaką w ramach EU ETS odgrywa trwale pochłanianie dwutlenku węgla w Unii (takie jak wychwytywanie i składowanie biogennej emisji CO₂ (BioCCS) i wychwytywanie dwutlenku węgla bezpośrednio z powietrza i jego składowanie (DACCS)) przy jednoczesnym zapewnieniu integralności środowiskowej EU ETS, w tym, w stosownych przypadkach, możliwości składowania CO₂ poza Unią, pod warunkiem istnienia umów międzynarodowych i stworzenia warunków równoważnych warunkom ustanowionym w prawie Unii; oraz zwiększoną i dostępną elastyczność między sektorami i w ich obrębie w celu wspierania racjonalnego pod względem kosztów podejścia, zgodnie z którym, przykładowo, [...] osiągnięcia państw członkowskich w jednym sektorze mogą w sposób racjonalny pod względem kosztów zrównoważyć luki w innych sektorach, a jednocześnie zapewnić, że każdy sektor będzie uczestniczył w tych wysiłkach. Wdrażając stosowanie międzynarodowych jednostek emisji, Komisja powinna uwzględnić konieczność zapewnienia równych warunków działania we wszystkich państwach członkowskich oraz możliwość wspierania strategicznych partnerstw UE. Międzynarodowe jednostki emisji nie powinny mieć znaczenia w kontekście przestrzegania zasad EU ETS. W ramach zbliżającego się przeglądu dyrektywy EU ETS należy dokonać przeglądu obecnej trajektorii EU ETS, aby uwzględnić cel uzgodniony na 2040 r. Aby ocenić skutki społeczne, gospodarcze i środowiskowe, [...] ramy na okres po 2030 r. powinny opierać się na solidnych ocenach skutków. [...] Ramy na okres po 2030 r. powinny również sprzyjać ujednoliceniu przepisów, przy poszanowaniu zasady sprawiedliwości i specyfiki warunków krajowych państw członkowskich, w tym wysp i regionów najbardziej oddalonych.
- (9) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, mianowicie ustanowienie ogólnounijnego celu klimatycznego na 2040 r., nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego rozmiary i skutki możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2021/1119,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2021/1119

W rozporządzeniu (UE) 2021/1119 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 akapit drugi dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Niniejszym rozporządzeniem ustanawia się również wiążący cel Unii na 2040 r.”;

- 2) art. 4 ust. 3, 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„3. Aby osiągnąć cel neutralności klimatycznej określony w art. 2 ust. 1 , wiążącym celem klimatycznym Unii na 2040 r. jest redukcja emisji gazów cieplarnianych netto (emisje po odliczeniu pochłaniania) do roku 2040 o 90 % w porównaniu z poziomami z 1990 r.

4. Z myślą o okresie po 2030 r. Komisja dokona przeglądu stosownych unijnych przepisów, aby umożliwić osiągnięcie celu określonego w ust. 3 niniejszego artykułu oraz celu neutralności klimatycznej określonego w art. 2 ust. 1, oraz rozważy wprowadzenie niezbędnych środków, w stosownych przypadkach i w oparciu o szczegółową ocenę skutków, zgodnie z Traktatami.

[...] Komisja kontynuuje wzmacnianie inicjatyw dotyczących ram wspomagających oraz dąży do przyspieszenia ich przyjmowania i wdrażania [...], aby stworzyć warunki pozwalające w całym procesie transformacji wspierać osoby prawne i fizyczne, których ona dotyczy – takie jak europejski przemysł europejski i obywateli – w realizacji celów określonych w ust. 1 i 3 niniejszego artykułu, celu określonego w art. 2 ust. 1 oraz w dążeniu do gospodarki neutralnej emisyjnie [...].

5. W ramach przeglądu, o którym mowa w [...] ust. 4 akapit pierwszy, aby ułatwić osiągnięcie celu określonego w ust. 3 niniejszego artykułu, Komisja zadba o odpowiednie uwzględnienie we wnioskach ustawodawczych następujących elementów:
- a) począwszy od [2036 r.] – potencjalnego ograniczonego wkładu wysokiej jakości międzynarodowych jednostek emisji na podstawie art. 6 porozumienia paryskiego w osiągnięcie celu klimatycznego na 2040 r., który to wkład zakłada redukcję emisji o [3] % w porównaniu z poziomem emisji netto w UE z 1990 r. i ma ułatwić UE i państwom trzecim redukcję emisji gazów cieplarnianych netto zgodnie ze ścieżką redukcji odpowiadającą celowi porozumienia paryskiego, polegającemu na utrzymaniu wzrostu średniej temperatury na świecie na poziomie znacznie poniżej 2 °C oraz kontynuowaniu wysiłków na rzecz ograniczenia wzrostu temperatury do poziomu 1,5 °C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej [pod warunkiem zapewnienia integralności środowiskowej i racjonalności pod względem kosztów tych jednostek emisji, przy jednoczesnym promowaniu wiodącej pozycji technologicznej UE]; kryteria pochodzenia, jakości i inne warunki dotyczące nabywania i wykorzystywania takich jednostek emisji są regulowane prawem Unii, a jednostki te nie mają znaczenia w kontekście przestrzegania EU ETS;
 - b) roli, którą odgrywa trwałe pochłanianie w Unii w ramach systemu handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii (»EU ETS«) w kompensowaniu pozostałych, trudnych do zredukowania emisji [...];
 - c) większej elastyczności w sektorach i pomiędzy nimi, aby wspierać osiągnięcie celów w prosty i racjonalny pod względem kosztów sposób;
 - d) cele i wysiłki państw członkowskich na okres po 2030 r. powinny uwzględniać efektywność kosztową i solidarność w świetle krajowych uwarunkowań i specyfiki, w tym w przypadku wysp i regionów najbardziej oddalonych;
 - e) najlepszych dostępnych i najnowszych dowodów naukowych, w tym najnowszych raportów IPCC i komitetu doradczego;

- f) skutków społecznych, gospodarczych i środowiskowych we wszystkich państwach członkowskich, w tym w odniesieniu do celów dekarbonizacji i konkurencyjności przemysłu europejskiego;
- g) kosztów zaniechania działań i korzyści wynikających z działań w perspektywie średnioterminowej i długoterminowej;
- h) potrzeby zapewnienia wszystkim i wspierania sprawiedliwej i uczciwej społecznie transformacji, ze zwróceniem szczególnej uwagi na regiony, sektory, małe i średnie przedsiębiorstwa oraz znajdujące się w trudnej sytuacji gospodarstwa domowe, na które oddziałuje transformacja prowadząca do neutralności klimatycznej;
- i) kwestii uproszczenia przepisów, neutralności technologicznej, racjonalności pod względem kosztów, efektywności ekonomicznej i bezpieczeństwa gospodarczego;
- j) działania w dziedzinie klimatu jako siły napędowej dla inwestycji, [...] innowacji oraz większej konkurencyjności;
- k) potrzeby wzmocnienia globalnej konkurencyjności unijnej gospodarki oraz ograniczenia ryzyka ucieczki emisji, w szczególności z punktu widzenia małych i średnich przedsiębiorstw oraz sektorów przemysłu, które są na nią najbardziej narażone, [...] tak aby zapewnić uczciwą konkurencję;
- l) najlepszych dostępnych, racjonalnych pod względem kosztów, bezpiecznych i skalowalnych technologii;
- m) przystępności cenowej energii, bezpieczeństwa energetycznego, [...] efektywności energetycznej, w tym zasady „efektywność energetyczna przede wszystkim”, [...] jak również wzmocnienia sieci elektroenergetycznych i połączeń międzysystemowych;
- n) uczciwości i solidarności pomiędzy państwami członkowskimi i wewnątrz nich;
- o) potrzeby zapewnienia skuteczności środowiskowej i rozwoju w czasie, przy jednoczesnym zagwarantowaniu spójności społecznej i zapewnieniu sprawiedliwej transformacji;

- p) potrzeby utrzymania i wzmacniania naturalnych pochłaniaczy oraz, w stosownych przypadkach, zarządzania nimi w perspektywie długoterminowej oraz potrzeby ochrony i odbudowy różnorodności biologicznej, aby promować zrównoważoną biogospodarkę o obiegu zamkniętym, a także uwzględnienia skutków różnic w strukturze wiekowej lasów, naturalnej zmienności oraz niepewności sytuacji, zwłaszcza w obliczu skutków zmiany klimatu i zjawisk katastrofalnych w sektorze użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i w sektorze leśno-drzewnym;
- q) potrzeb i możliwości inwestycyjnych, w tym dostępu do finansowania publicznego i prywatnego, a także wsparcia na rzecz innowacji i dostępu do innowacyjnych technologii we wszystkich państwach członkowskich;
- r) zmiany sytuacji międzynarodowej i działań podejmowanych na rzecz realizacji celów długoterminowych porozumienia paryskiego i ostatecznego celu Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), a także wsparcia Unii dla jej partnerów w przeciwdziałaniu zmianie klimatu i jej skutkom.”.

3) w art. 11 akapit pierwszy dodaje się litery w brzmieniu:

- „c) konkurencyjność sektorów przemysłu europejskiego, w szczególności sektorów energochłonnych, oraz małych i średnich przedsiębiorstw;
- d) postęp technologiczny i wdrażanie innowacyjnych technologii w państwach członkowskich i w sektorach przemysłu;
- e) **szacowany poziom pochłaniania netto na poziomie Unii w odniesieniu do celów niniejszego rozporządzenia.”.**

4) art. 11 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

W stosownych przypadkach sprawozdaniu Komisji mogą towarzyszyć wnioski ustawodawcze dotyczące zmiany niniejszego rozporządzenia oraz dodatkowych środków służących wzmocnieniu inicjatyw dotyczących ram wspomagających umożliwiających wspieranie stałego skutecznego wdrażania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący / Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący / Przewodnicząca
